

PO Box 18

Hodkovice nad Mohelkou

Mail: redakce@narmyslenka.cz

Web: www.narmyslenka.cz

Vydavatel:

O. s. Národní myšlenka

Šéfredaktor

Milan Špinka

Redakce:

Jiří Hojer

Jan Maloušek

Přispívající redaktoři:

Miroslav Červenka

Tomasz Jazwiński

Ondřej Šlechta

O B S A H

2..Úvodník

3..Riefenstahlová a Eizenštejn –
Jiří Hojer

4..Fanfáry Evropy – Adam Witczak

6..Rozhovor s hudební skupinou
Von Thronstahl –

Milan Špinka a Ondřej Šlechta

8..Z přednášky k otázkám

sudetských Němců –

Miroslav Červenka

10..Kdo vytváří multikulturalismus –

Vlastimil Podracký

12..Temnější odstín černé –

Dariusz Ratajczak

13..Muž a žena ve Vzpouře proti

modernímu světu – Troy Southgate

14..Knihy

15..Pojetí politiky v doktríně nové

praxe – Adam Wielomski

20..Jukio Mišima – Milan Špinka

21..Vzpomínky: O vlivu Boha na

politické ústavy –

Joseph de Maistre

23..O změnách ve vydávání

časopisu

24..Ze světa praxe

Názory autorů vyjádřené v člancích
se nemusejí shodovat s názory redakce
Národní myšlenkyNevyžádané příspěvky se nevracejí
Redakce si vyhrazuje právo zkracovat
články a měnit jejich názvyVytisknuto, vydáno a distribuováno
o. s. Národní myšlenka,
PO Box 18, Hodkovice n. M., 463 42

Číslo účtu: 51-0944120237/0100

Rozšiřují společnosti PNS, a.s.

Cena 25 Kč
(při zaslání poštou se poštovné připočítá)
Vychází čtvrtletně.
Číslo 4/2005 (XXXII.) vyšlo 31. 12. 2005

Kdy se dočkáme ideopolicie?

Britská vláda, konkrétně ministryně školství Ruth Kellyová, nařídila podle zpráv v tisku rektorům britských vysokých škol, aby zakročili proti extrémistickým studentům. Vychází patrně ze zprávy jakéhosi střediska pro zpravodajský a bezpečnostní výzkum, jehož ředitel Anthony Glees tvrdí, že „odhalili univerzity, kde dochází k podvratné činnosti, často bez vědomí vedení univerzit“. Výzkumný ředitel Glees se patrně domníval, že podvratná činnost bude koordinována rektory. A co to vlastně znamená podvratná činnost? Takové pojmy u nás byly „in“ naposledy v 80. letech minulého století, kdy podvratníci ohrožovali nezadržitelné směřování naší vlasti ke komunismu.

Podobnost terminologie používané západoevropskými politiky a zaváděné i v eurounijní legislativě je ostatně tématem na samostatný článek a snad i studii. Zdaleka nejde jen o to, že vláda v Unii je svěřena Evropské komisi (která má nespočetné množství „řídících výborů“ pro kdekou oblast) s jejími komisari, což velice připomíná sovětské rudé komisaře, a Evropské radě (která má nespočetné množství „pracovních skupin“ pro kdekou oblast). Konečnicí „Evropská rada“ zní přece jen přijatelněji než „Evropský sovět“. Jde i o to, že potíže se v poslední době v Unii řeší „Akčními plány“, které jsou vnucovány vládám i soukromým subjektům, které chtějí splnit určité podmínky a například dostat určitá povolení nebo dostat určité podpory (bez nichž by ztratily konkurenceschopnost oproti ostatním, které ji dostaly, takže je záhodno akční plány plnit). Podpory pro regionální rozvoj teď například vyžadují zakládání místních akčních skupin (tzv. MAS), které jsou zárukou plnění podmínek pro příjem dotací (tedy peněz odeslaných místní vládou). MAS se tak stávají prodlouženou rukou Evropské komise v regionech namísto místní volené vlády, parlamentu a zastupitelstev a dalších národních institucí.

To jsou však skutečně otázky přesahující rozsah tohoto úvodníku, takže zpět k britské vládě a jejímu boji proti podvratným žvhlům. Britská vláda se musí vypořádat s masovým vražděním a terorismem, které proti britským občanům páchá radikální muslimská část vlastního britského obyvatelstva složená především z přistěhovalců, kteří v souladu s principy multikulturalismu nepřijali pravidla domácího obyvatelstva, ale naopak se snaží vnútit britským domorodcům své civilizační normy. Bylo by jistě pochopitelné, kdyby v takovéto době britská vláda v zájmu chránit své občany zakročila proti radikálním muslimům a vykážala je ze země bez ohledu na svou bývalou benevolentní přistěhovalčskou politiku. Snaha vykážat nositele nebezpečných názorů z univerzit již zní podivně. Je to mimo jiné důkaz o tom, že nebezpečná nemoc zvaná radikální multikulturalismus a nenávisť k vlastním tradicím již zasáhla i britské školství. Složitější otázkou je, jak

hodnotit snahu zaúkolovat rektory kontrolou názorů jejich studentů a dát jim pravomoc či povinnost vyloučit studenty s nesprávnými názory. Vedle zbabělého přenášení špinavé práce z vládních na jiné instituce je to jistě i rázný krok proti demokratickým tradicím a akademické svobodě.

Britští vládnoucí levičáci i této příležitosti využili k útoku proti Britské národní straně (BNP), která je jim patrně trnem v oku jednak svými úspěchy v některých místních volbách a jednak svým programem. Mezi názory, jejichž nositelé by měli být perzekvováni a vylučováni ze škol, byla vedle muslimského extremismu a extremismu ochránců pohody zvířat zmíněna i podpora BNP. Britská vláda chce souboj s muslimským násilím vyhrát vyhnáním radikálních muslimů z vysokých škol a aby se neřeklo, tak s nimi vyžene i fanatické „zvířátkáře“ a příznivce jedné politické strany, která muslimy nemá zrovna v lásce. Patrně v zájmu udržení alespoň části hlasů muslimské menšiny (prozatím menšiny) pro vládnoucí labouristy. A podle posledních zpráv chce boj s muslimským radikalismem britská vláda také vyhrát tím, že se zasazuje o přijetí Turecka do EU. To snad lze ponechat bez komentáře.

Proti BNP je nyní vedena rozsáhlá kampaň zahrnující i rušení bankovních účtů, nasazování infiltrátorů a provokatérů ze strany BBC a dalších kroků snažících se o úřední zrušení strany. Kampaň je ospravedlňována voláním BNP po vykážání nebezpečných muslimských přistěhovalců ze země, po zachování britských tradic a podobných požadavcích, které jsou pro vládnoucí elity z nějakých důvodů nepřijemné a jednoduše je označují jako rasistické, čímž předchází dalšímu diskusím. Kdo by se také veřejně postavil na stranu BNP, když by pak on nebo jeho potomci mohli být vyloučeni z vysoké školy, coby nositelé nebezpečných názorů?

Taková praxe jakoby něco připomínala. Většine Čechů by se měly vybavit roky strávené s vůdčí úlohou komunistické strany zakotvenou v Ústavě. Lidé ale hrozně rychle zapomínají. Většine Britů by se mohl vybavit třeba román jejich krajana, jistého G. Orwella. Ideopolicie je přece nejpřílehlavější název pro činnost, kterou prováděl ředitel Glees zmíněný v úvodu a kterou britská vláda požaduje ještě prohloubit. Ohrožení svobody a demokracie v tom však patrně nikdo nevidí. Většina si asi říká: „Chtějí přece jen potlačit na školách hnutí zlých muslimů, kteří nám chtějí ubližovat, bláznivě ochránce zvířat, co ničí farmy, laboratoře a továrny na kožichy a také pomatené nacionalisty, kteří nemají rádi ty muslimy“.

Je na tom vlastně něco špatného? Mně na tom připadá špatné úplně všechno. Hlavně to, že je vůbec nutné se takto ptát.

Jiří Hojer je předsedou o. s. Národní myšlenka